

στερόθεν οἱ λόφοι τῆς Chartrette καὶ τὸ ρεῦμα τοῦ Σηκουάνα. Ὡς ἀργυρᾷ ταινίᾳ, ὁ ποταμὸς ἔρρεεν ἐλίγδην μεταξὺ τῶν ὀχθῶν, ἐν αἷς ἀντικατωπτρίζοντο αἱ λευκαὶ καὶ μετ' ἐρυθροπλίνθους στέγας οἰκίαι ἀνταυγάζων τὸν κυανοῦν οὐρανὸν καὶ φαινόμενος ὅτι μετὰ λύπης ἀποσπᾶται ἐκ τῆς θωπευτικῆς περιπλέξεως τῶν καλῶν καὶ τῶν ὑδροχαρῶν νυμφαίων. Ἡ Σάρρα μόλις ἀνέπνεε. Τῇ ἐφαίνετο ὅτι ἐβυθίζετο ἐν τῷ ἀπείρῳ. Ἀνῆλθε τὰς βαθμίδας τοῦ περιπτέρου καὶ ἐκάθισεν ἐφ' ἐνὸς θρανίου τῆς στοᾶς. Ἐκεῖ ἔμεινεν ἐπὶ τινὰ χρόνον ἀπορροφηθεῖσα ὑπὸ τῆς ἀξιοθαυμάστου ἐκείνης εἰκόνας, καὶ παρασυρθεῖσα ὑπὸ τοῦ μυστηριώδους θελητήρου τοῦ εὐρέως ἐκείνου ὀρίζοντος.

Ἐλθὼν ὁ κόμης, ἀπέσπασεν αὐτὴν τῶν ρεμβασμῶν τῆς καὶ εἰσῆλθεν ὁμοῦ εἰς τὸ περίπτερόν της.

Στερεῶς ψυχοδομημένον ἐπὶ ὀγκολίθων, τὸ ἀγροτικῆς ἀπόψεως κτίριον τοῦτο, ἔσθθεν εἶναι ἀριστουργημα κομψότητος καὶ ἀνέσεως.

Ἐπιπλωμένον καθ' ὁλοκληρίαν ἐν Σινικῇ καλαισθησίᾳ, ἔχει τὰ περικαλύμματα τῶν τοίχων βαρύτιμα, παριστῶντα μεγάλῃν τινὰ τοῦ Οὐρανίου Κράτους κυρίαν περιαιγομένην ἐν φορεῖᾳ ὑπὸ δέκα ἀχθοφόρων, καὶ ἀκολουθουμένην ὑπὸ τοῦ συζύγου της, μανδραίνου, μετ' μακροῦς ταρταρικοῦς μύστακας καὶ σπάθην πλήττουσαν τὸν μηρόν. Ὅπισθεν, ἔπεται ὁμάς νεανίδων, ἀνθοδέσμας ἐκ λωτοῦ καὶ ριπίδια ἐκ πτερῶν κρατουσῶν.

Τὰ ἐπιπλά ἐν γένει εἰσὶν ἐκ καρυδᾶς ἐπιχρῶσου.

Λαμπρὰ χάλκινος μετὰ ποικιλοχρῶμων ὑέλων λυχνία κρεμάννυται ἐκ τῆς ὀροφῆς.

Ἐκ σπηρικοῦ παραπετάσματα καλύπτουσι τὰ παράθυρα καὶ παχέϊα ψιάθαι ἐξασθενοῦσι τὸν θόρυβον τῶν βημάτων.

Τὸ ὀκτάγωνον τοῦτο περίπτερον, οὐ ἕκαστον παράθυρον ἀπολαύει διαφόρου θέας, εἶναι εὐφρόσυνος τόπος ἀποχωρήσεως.

Κεκμηκυῖα ὑπὸ τοῦ πρωينوῦ περιπάτου ἡ Σάρρα, ἐρρίφθη ἐπὶ τινος ἀνακλίντρου, μείνασα στιγμὰς τινὰς ἀκίνητος μετ' ὀφθαλμοῦς ἀπλανεῖς.

Ὁ κόμης παρεκάθησε θεωρῶν αὐτὴν μετὰ θαυμασμοῦ, ἐπὶ τῶν προσκεφαλαίων ἐρειδομένην. Ἡ ἀναπνοὴ αὐτῆς ἀνύψου κανονικῶς τὸ στήθος της, ὅπερ ἐφαίνετο ὡς χυτὸν διὰ τοῦ ὑπὸ σπηρικοῦ ὑφάσματος κεκαλυμμένου στηθοδέσμου της.

Ἡ ἡμισοθὴς αὐτῆς ἐσφιγμένη, ἰχνογράφει τὴν κνήμην της, ἥς ἡ ἄκρα, λεπτὴ φαινομένη ἐν περινημίδι ἐκ κυανοῦ σπηρικοῦ, ἔφερεν ὑψίπτερον λίαν προκλητικὸν σανδάλιον ἐμπεπορημένον διὰ χάλυβος. Ἡ κεχειριδωμένη ἐκ σουηδικοῦ δέρματος χεὶρ αὐτῆς, ἀνεπαύετο ἀφημένη ἐγγὺς αὐτῆς. Ὁ κόμης ἔλαβε τὴν χεῖρα ταύτην μεταξὺ τῶν ἰδικῶν του καὶ, καταβιάσας τὴν λίαν μακρὰν χειρίδα, ἔθηκε τὰ χεῖλη του ἐπὶ τοῦ δροσέντος καὶ στοργγύλου βραχίονός της. Τὰ φιλήματα ἀνέβαινον, βραδέως λαμβανόμενα, ἀπὸ

τοῦ περικαρπίου μέχρις ἄνω τῆς ἀρθρώσεως, προκαλοῦντα ἀνατριχίαισιν τῆς ἐρυθρολεύκου ἐπιδερμίδος.

Ἡ Σάρρα ἀνεσκήρτησε καί, στρέψασα τοὺς ὀφθαλμοὺς, εἶδε τὸν κόμητα, γονυπετῇ σχεδὸν, τὴν κεφαλὴν ἐγγύτατα τοῦ ὤμου ἔχοντα, βαρέως ἀναπνέοντα ἐν τῇ ἐρωτικῇ ἐκείνῃ θυμηδίᾳ.

Ἐρυθρότης ζωηρότερα τοῦ συνήθους, ἐχρῶννε τὰς παρειὰς τοῦ γέροντος, ὅστις στεναζών, καὶ τὸ βλέμμα θαμβὸν ἔχων, περιέφερεν ἤδη τὸν βραχίονά του περὶ τὴν ὄσφυν τῆς νεαρᾶς γυναικός.

Αἰφνης ἐφάνη τῇ Σάρρᾳ τὸ γῆρας τοῦ κόμητος. Εἶδε τὸ ὑπὸ ρυτίδων αὐλακούμενον μέτωπον, τὸ κοίλωμα τῶν κροτάφων, τὴν λευκὴν κόμην.

Οὐδέποτε προσεβλήθη τόσον ὑπὸ τῆς σφοδρᾶς ἀντιθέσεως τῆς νεότητος αὐτῆς, μετὰ τῆς παρηλικιότητος τοῦ συζύγου της.

Ὅσῳ δὲ ἄβρα καὶ ἂν ὑπῆρξεν ἡ κατοχὴ τοῦ κειμηλίου, ὅσῳ ἐπιφυλακτικαὶ καὶ ἂν ἦσαν αἱ τοῦ κόμητος τρυφερότητες, διελογίσατο μετὰ φρίκης, ὅτι αὕτη ἀνῆκεν εἰς αὐτὸν καὶ ὅτι ὤφειλε νὰ διανείμῃ μετ' αὐτοῦ τὴν ὑπαρξίν της καὶ στραφεῖσα πρὸς τὸν σύζυγόν της.

— Ἀγῶμεν; εἶπε. Πρέπει νὰ ἐνδυσθῶ.

Καὶ ἀκολουθουμένη ὑπὸ τοῦ κόμητος, ἀφίκετο εἰς τὴν ἀμαξάν, ἥς τὸ poney ἐν τῷ μεταξὺ, ἔτρωγε τὰ τρυφερὰ φύλλα τῶν δένδρων. Εἶχεν ἀπωλέσῃ τὴν παιδρότητα της, καὶ διῆλθε τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἡμέρας ἐν τῷ δωματίῳ της, ἐξηπλωμένη ἐπὶ μακρᾶς καθέδρας καὶ ἀναγινώσκουσα ἀφηρημένως βιβλίον τι. Ἡ προσέγγισις τῆς νυκτὸς κατέστησε τὴν νέαν σοβαρωτάτην. Ὁ κόμης, ἠῤῥεξε τὴν ἐρωτοτροπίαν ἀναπτύσσων ὅλας τὰς χάριτας καὶ θωπείας του.

Αἱ ὥραι ἐφάνησαν ἀτελεύτητοι τῇ Σάρρᾳ. Ὅπως παρεμποδίσῃ ἐνοχλητικὴν τινὰ προσπέλασιν, οἶκν ἡ τῆς πρωίας, ἐκαθέσθη παρὰ τὸ κλειδοκύμβαλον, παίζουσα στρεβίλλους τοῦ Chopin, οὓς ὁ κόμης ἤκουε, βεθυθισμένος ἐν μακαριότητι.

Βαθυμηδὸν ἡ κεφαλὴ τοῦ γέροντος ἔπεσε, καὶ ἐν τῇ θερμῇ ἀτμοσφαιρᾷ τοῦ μικροῦ θαλάμου, πρὸ τοῦ πυρός, ὅπερ ἔκαιεν ἐν τῇ ἐστίᾳ, διότι, αἱ ἐσπερίδες ἦσαν εἰσέτι ψυχραὶ, ὁ κόμης ἀπεκοιμήθη.

Ἡ Σάρρα ἔπαιζε νῦν ἀσθενέστερον, βαυκαλίζουσα τὸν ὕπνον τοῦ συζύγου της, μετ' ἀμυγνῶν ἐκ κακεντρέχους χαρᾶς ὀφθαλμοῦς, βλέπουσα ὅτι εἶχεν εἰς τὴν διάθεσίν της. ἐκείνον, οὐτινος ἐφοβήθη τὴν ἐφοδόν.

Εἶτα ἐπαύσατο, καί, ἐν τῇ σιγῇ ἠκούετο μόνον τοῦ ὑπνώττοντος ἡ βαρεῖα ἀναπνοή, ὅτε τοῦ ἐκκρεμοῦς κρούσαντος ἀφυσπνίσθη αὐτός, καὶ βλέπων τὴν νεαρὰν σύζυγόν του πρὸ αὐτοῦ μειδιῶσαν, ἤρυθρε λίαν συγκεχυμένως.

— Σύγγνωτέ μοι, προσφιλῆς, εἶπε. Μοὶ φαίνεται ὅτι ἐκοιμήθην ὀλίγον... Τί ὥρα εἶναι λοιπόν;

— Ἐνδεκα. Ἡ ἐξοχὴ ἐπῆνεγκεν ὑμῖν τὸ αὐτὸ ὅπερ καὶ εἰς ἐμὲ ἀποτελέσμα.

Εἰμι κατάκοπος... Νομίζω ὅτι, τὸ προτιμώτερον θὰ ἦτο νὰ μεταβῇ ἕκαστος εἰς τὸ δωμάτιόν του.

Ὁ κόμης ἤγειρε τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἀκούσας τὰς λέξεις «ἕκαστος εἰς τὸ δωμάτιόν του», τονισθείσας διὰ τοῦ φυσικώτερου τόνου, ὀρίζουσας δὲ εὐκρινέστατα τὴν θέσιν του. Εἶδε τὴν Σάρραν χασμωμένην ὑπὸ τὴν χεῖρά της, καὶ μετὰ τινὰς πικρίας, ἐνόησεν ὅτι τὰ ἐρωτότροπα σχέδια δι' ὧν ἐκολακεύετο, ἐναυάγουν, καὶ συνοδεύσας αὐτὴν διευθυνομένην, πρὸς τὸ δωμάτιόν της, ἔμελλε ν' ἀποσυρθῇ ὅτε στασα ἡ κόμησσα καὶ τείνασα τὸ μέτωπόν της τῷ συζύγῳ, μετὰ μειδιήματος, εἶπεν αὐτῷ:

— Καλὴν νύκτα.

Καὶ διὰ φιλαρέσκου κινήματος, εἰσέδυσεν ἐν τῷ θαλάμῳ αὐτῆς, μεθ' ὃ ὁ κόμης εἰσῆλθεν εἰς τὸν ἑαυτοῦ, ὃν εὖρε σκοτεινὸν καὶ ψυχρόν.

[Ἐπεται συνέχεια].

Ι. Π. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ ἀπευθύνοντες αἰτήσεις περὶ ἀποστολῆς φύλλων τῆς καθημερινῆς ἐκδόσεως τοῦ λαϊκοῦ μυθιστορήματος:

ΙΑΤΡΟΥ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

παρακαλοῦνται νὰ ὑπογράψωσιν αὐτὰς ἐν τῷ ὀνόματι, διότι πολλὰ τούτων παρέρχονται ἀπαρατήρητοι, ὡς ἐκ τοῦ δυσαναγνώστου τῆς ὑπογραφῆς. Γνωστοποιεῖται δ' αὐτοῖς ὅτι, οἱ ἀποστέλλοντες δραχμὰς 6, ἀντίτιμον 120 φύλλων, λαμβάνουσι

ΔΩΡΕΑΝ

τὸ ἐξ 600 σελίδων ὠραιότατον μυθιστόρημα τοῦ Αἰμιλίου Ρισβούργ:

ΤΑ ΔΥΟ ΛΙΚΝΑ

Τὰ ἐξῆς βιβλία, εὐρισκόμενα ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖ ἡμῶν, ἀποστέλλομεν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν. — Ἐπίσης προμηθεύομεν εἰς πάντα ὁποιοῦνδήποτε βιβλίον, ἀρκεῖ ἡ αἴτησις νὰ συνοδεύηται μετ' ἀντίτιμον αὐτοῦ.

Τὸ Φρούριον Σωμὸν δρ. 2.70 — Ἡ διδασκαλίσα μυθιστορία Εὐγενίου Σὺν δραχ. 3.20 — Παράπτωσις καὶ Μεταμέλεια ἦτοι Ἀπομνημονεύματα Ἀλίκης δὲ — Μερβίλλ μυθιστορία Maximilien Perrin (ὁλόκληρον τὸ ἔργον) δραχμὰς 3.70 — Ὁ Ἄγνωστος τῆς Βελλεβίλλης, μυθιστορία Π. Ζακὸν δρ. 2.70 — Ὁ Ἰππότης Μάιος, μυθιστορία Ponson de Terrail δρ. 2.70. — Ἡ Ἀδελφοῦλα, μυθιστορία Ε. Μαλὼ (τόμοι 2) δρ. 2.80 — Αἱ Νύκτες τοῦ Βουλεδάρτου, μυθιστορία Pierre Zaccane (τόμοι δύο) Δρ. 3.30 — Αἱ Κατακόμβαι τῆς Ἰούλλης, μυθιστορία H. Emille Chevalier Δρ. 1.70 — Ἐθνικαὶ εἰκόνας, ποιήσεις ὑπὸ Γεωργίου Μαρτινέλλ, Δρ. 1.70 — Βίος τοῦ Μωάμεθ, μετὰ παρατήματος, περὶ Ἰσλαμικῆς θεησείας ὑπὸ Οὐάσιγκτωνος Ἰρβίνγγος δρ. 2. — Τελευταία ἡμέρα καταδίκης, ὑπὸ Βίκτωρος Οὐγκώ, δρ. 1. Αἱ Συνοικίαι τοῦ Λονδίνου δρ. 2.50 — Τὰ Μυστήρια τῶν Χαρμενίων, κατὰ μετάφρασιν Κλεάνθους Τριανταφύλλου, δρ. 1.70 — Ἡ Ἐλμὰ, ἦτοι σκηναὶ ἐν Ἀνατολῇ, (τόμοι 2) δρ. 2.20 — Τὰ τέκνα τοῦ Γράν, ὑπὸ Ἰουλίου Βέρν, δρ. 4. —